

сѣщцы нарѣчія, кои-то-ся употрѣблявать като прѣд-
лози; като *освѣнь, прѣди, зади, спрошивъ, спорядъ,*
ошкамъ, покрай, връху и пр.

Забѣлѣжв. а) (Прѣдлози въ и съ, кога ся употрѣблявать
прѣди глаголь слѣно, нѣкога удръжать буквж ѣ; като:
възличамъ, събирамъ, а нѣкога извъргать ѣ; като:
влизамъ, слизамъ и пр.)

Забѣлѣжв. б) (Прѣдлози: *изъ, възъ, раз* кога сж употрѣ-
бени слѣно съ глаголы, что ся начинать отъ буквы:
и, ш, к, х, ч, ш, щ, измѣнявать си буквж з на с; като:
истокъ, възпишаніе, расходъ и пр.)

ГЛАВА ДЕВЯТА.

Съѣжи.

143. *Съѣжи* сж рѣчи неизмѣняемы, кои-то слу-
жить за да свръѣжъть едно прѣдложеніе съ друго,
или чѣсти-ты му; така кога кажемъ: трудѣте ся, *ако*
искате да спечялите наукж; зачшо-шо врѣмя-то ся
минува и гядайте добръ, *че* то вече не ся врыща,

Въ това изрѣченіе рѣчи: *ако, да, зачшо-шо, и,*
че сж съѣжи.

144. По-употрѣбителни съѣжи сж: *а, и, ша,*
иа; или, нишо, ни; ако, ако-бы, ако да-бы, ако ли,
шо, небы; нъ, инакъ, обаче, акои; че, какво, зачшо,
(защо) зачшо-шо (защо-шо), понеже, зашова, заради;
ишака, дали, дали-бы-ще, сирѣчь, какшо; нека, едва,
дано и пр.